

Een vertellende idylle in Brecklenkamp

'Ik had maar één droom en dat was een theater'

tekst en foto: Simon Dirks

In de oudste nog bewoonde boerderij van Twente is vermoedelijk het kleinste theater van de regio gevestigd. De buurtschap Brecklenkamp, pal aan de grens met Duitsland, biedt onderdak aan het Aureolustheater. In deze rustieke setting komen intieme voorstellingen volgens Wouter de Jong en zijn partner Kinga Röder het beste tot hun recht. De bezoeker waant zich in vroegere tijden met een houtkachel, eeuwenoude steunbalken en authentieke theaterstoelen.

Wouter de Jong: 'De voorstellingen moeten bij ons inhoud hebben. Geen moraal ofzo, maar je moet niet met een leeg gevoel ons theater verlaten.'

"Het theater bestaat nu zo'n drie jaar", vertelt De Jong in de woonkamer. "Voor we hier de deuren echt openden is er ontzettend veel werk verzet. Ik ben zo'n vier jaar bezig geweest om deze boerderij weer enigszins bewoonbaar en toonbaar te maken. Alles eruit, dak eraf en alles opnieuw erop en eraan." De boerderij stamt uit 1643. Alle andere boerderijen uit het midden van de zeventiende eeuw zijn inmiddels musea. De Jong huurt het pand van een boer die iets verderop woont. Hij mocht ermee doen en laten wat hij wilde, het is wel een provinciaal monument, dus is er sprake van enkele beperkingen. Subsidie heeft De Jong nooit ontvangen, ook niet voor zijn theatrale werkzaamheden. "Ik heb wel een aantal keren bij de provincie aangeklopt voor geld om deze boerderij op te knappen, maar daar zijn zoveel voorwaarden aan verbonden, daar word je niet vrolijk van. Ik zou twee ton aan subsidie voor moeten schieten en over een periode van twintig jaar zou ik dan

een kwart daarvan terug krijgen. Onbegonnen werk dus. Ik ben blij dat ik daar nu niet van afhankelijk ben. Datzelfde verhaal gaat op ten aanzien van het theater. Ik wil het niet, want ik wil alles in eigen hand houden. Het voordeel van de subsidie is het geld, waarmee je producties in huis kunt halen die nu onbetaalbaar zijn, maar er komen allerhande zaken om de hoek kijken, die ik niet wil."

Verhalenverteller

De Jong is verhalenverteller en staat met regelmaat in zijn eigen theater, ondersteund door professionele muzikanten. Het decor en de aankleding zijn van de hand van Röder. Een perfecte samenwerking, vinden ze zelf. Beiden zitten al van jongs af aan in het kunstvak. Röder kwam medio de jaren negentig van de kunstacademie en heeft sinds een paar jaar in Enschede een tangedansschool. De Jong rondde in de jaren zestig de mimeschool in Amster-

dam met succes af. "Het mimetheater maakte begin jaren zeventig een enorme vlucht, maar daarna zakte het even snel weer in", weet De Jong. "Ik zag dat ook gebeuren en heb toen besloten totaal iets anders te doen om brood op de plank te krijgen. Het theater is er altijd als hobby bij gebleven, ik heb veel voor Concordia gedaan, maar voor het geld heb ik 21 jaar in Almelo een grote homeopathiepraktijk gehad. Ik werkte me zes dagen per week helemaal kapot. Letterlijk, want ik klapte gigantisch in, m'n gezin viel uit elkaar. Eén en al ellende dus. Doordat ik al die jaren zo hard heb gewerkt, was ik totaal vergeten dat ik eigenlijk maar één droom had: een eigen theater."

Die droom is werkelijkheid geworden toen hij de vervallen boerderij in Brecklenkamp zag. "Een goede vriend verklaarde me voor gek, wilde me ook niet helpen met het opknappen omdat ik er zou gaan wonen, maar toen ik zei dat ik een eigen theater wilde, ging hij meteen helpen." Het resultaat is een kleinschalig theater met 65 stoelen. "Je kunt het vergelijken met het Vestzaktheater in Enschede. Zij zijn natuurlijk veel bekender, maar vaak hebben wij meer bezoekers. Best opmerkelijk, maar dat maakt het wel leuk. Overigens verdienen wij nog steeds niks aan het theater. We kunnen de muzikanten en de overige onkosten betalen, maar voor ons zelf blijft er niks over."

Uitstraling

De naam Aureolustheater is gerelateerd aan een aureool; een goudkleurig ovaal dat met regelmaat boven heiligenhoofden wordt getekend. De Jong en Röder willen hiermee de uitstraling van het theater uitbeelden. Röder: "Je moet uitstraling creëren afhankelijk van wat je doet en maakt in het theater en dan moet je proberen die uitstraling zover mogelijk te laten reiken. In het eerste jaar kwamen er voornamelijk bekenden en kennissen naar de voorstellingen, nu loopt het aardig vol met mensen uit heel Twente die van ons theater gehoord hebben. Van Goor tot Enschede en zelfs over de grens, maar ook plaatselijk. Vorige week hadden we de hele dorpsraad hier."

Jaarlijks zijn er zo'n twintig voorstellingen te bewonderen. Gemiddeld elke twee weken één, voornamelijk vertellend theater, maar ook muziekvoorstellingen. "Ook die concerten zijn eigenlijk een soort voorstelling", meent Röder. "Voor de muzikanten maak ik elke keer speciaal kostuums en er is een decor, in de stijl van de muziek. Het is mijn passie en beleving. En samen met de ambiance hier zorgt dat voor een kloppend geheel." De Jong vult aan: "De voorstellingen moeten bij ons inhoud hebben. Geen moraal ofzo, maar je moet niet met een leeg gevoel ons theater verlaten."

Het theater heeft dit weekend de deuren weer geopend voor de dichtelijke voorstelling *Parsival*. Het stuk neemt de bezoeker mee naar de Middeleeuwen, ten tijde van Koning Arthur. De Jong draagt zelf de teksten voor.

De Jong en Röder zijn trots op hun theater en op het programma. "De artiesten vinden het ook leuk om hier te staan. Ik mag al wel verklappen dat het komende theaterseizoen wordt geopend door Henk van Ulsen en daar ben ik echt trots op, want het is voor hem de try-out van zijn nieuwe show *De dood in Venetië*. Per toeval kwamen we met elkaar in gesprek bij een huiskamertheatervoorstelling in Drenthe."

■